

ת"פ 44587/04/23 - מדינת ישראל נגד מוחמד חמדון

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 44587-04-23 מדינת ישראל נ' חמדון(עציר)

בפני	כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	מוחמד חמדון (עציר)

גזר דין

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן, ב- 3 עבירות של אימים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), תקיפה סתם בניגוד לסעיף 379 לוק העונשין והחזקת סכין למטרה לא כשרה בניגוד לסעיף 186(א) לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם:

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום התגורר הנאשם עם אמו (להלן: "**המתלוננת**") ברח' ירדן בחיפה (להלן: "**המקום**"), היה מובטל, נתמך כלכלית על ידי המתלוננת וצרך סמים באופן קבוע.

בהתאם לעובדות האישום הראשון, בתאריך 17.4.23 סמוך לשעה 15:00, במקום, על רקע בקשתו של הנאשם מן המתלוננת כסף וסירובה לו, החל הנאשם לצעוק על המתלוננת ולקלל אותה, או אז התקרבו למתלוננת והצמיד את ידי לאזור צווארה בכוונה לחנוק אותה. בהמשך, איים הנאשם על המתלוננת באומרו לה שיהרוג אותה וכי הרג אנשים בעבר וכי הוא אינו מפחד. המתלוננת ברחת לבית השכנה והזעיקה משטרה.

בהתאם לעובדות האישום השני, מ.ש. (להלן: "**המתלונן**") עבד במתנ"ס ברח' ירדן בחיפה כרכז למידה. בתאריך 17.4.23 סמוך לשעה 11:24 הגיע הנאשם למתנ"ס וחיפש את אביו שעבד שם, אך כשהבחין כי אביו לא נמצא יצא מיד מהמקום. זמן קצר לאחר מכן, מחוץ למתנ"ס פנה הנאשם למתלונן, אשר יצא מרכבו בחניית המתנ"ס ולאחר חילופי דברים ביניהם הניף הנאשם לעבר המתלונן סכין. המתלונן החל לברוח מהנאשם לכיוון המתנ"ס והנאשם רץ בעקבותיו כשהוא מחזיק סכין וצועק לעברו "בוא לפה אני אשחט אותך יא מניאק, אתה נגד אבא שלי". כאשר האחר הבחין במתרחש ונכנס בין המתלונן לנאשם כדי להגן על המתלונן, ברח הנאשם מהמקום.

בהתאם לעובדות האישום השלישי, בתאריך 8.3.23 סמוך לשעה 16:38, עת שבה המתלוננת למקום, איים הנאשם על המתלוננת באומרו שיהרוג אותה.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (טע'2) הכולל 6 הרשעות קודמות במגוון עבירות שונות ובין היתר בעבירות אלימות, סמים ורכוש.

כמו כן הגישה ב"כ המאשימה כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין שניתן בת.פ. (חיפה) 19642-09-21 (טע/3), שם הוטל על הנאשם, בין היתר, מאסר על תנאי בן 3 חודשים שהוא חב הפעלה בתיק שבפניי.

טיעוני הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה, בטיעוניה בכתב ובעל פה (טע/1), טענה כי יש לקבוע במקרה זה שני מתחמי ענישה. מתחם אחד בגין העבירות כלפי המתלוננת ומתחם שונה בגין העבירה שבוצעה כלפי המתלונן. לאחר שסקרה המאשימה את הערכים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם ומידת הפגיעה בהם, נטען כי יש לקבוע מתחם בגין אישום 1 ו- 2 אשר נע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר בפועל, וכך גם מתחם בגין אישום 2. באשר לעונשו של הנאשם ביקשה המאשימה לגזור עונש כולל של 20 חודשי מאסר בפועל, להפעיל את המאסר על תנאי בן 3 חודשים במצטבר לעונש שייגזר בדיון תיק זה, וכן לגזור עונש של מאסר על תנאי.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין כל שלושת האישומים וזאת בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", שנקבע בהלכת ג'אבר, נוכח העובדה כי כלל האירועים בוצעו בסמיכות ויש להם מאפיינים דומים.

בא כוח הנאשם הפנה למספר פסקי דין שניתנו על ידי בעבר, וביקש מהם ללמוד מהם לגבי מדיניות הענישה הנוהגת. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין מספר חודשי מאסר ל- 6 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, בא כוח הנאשם ביקש להסתפק בתקופת המעצר בה נתון הנאשם ולהפעיל את המאסר על תנאי בחופף כולו או חלקו.

בהקשר זה נטען כי הנאשם סובל ממצב נפשי מורכב כפי שעולה ממסמכי האשפוז (טע/4), הוא הודה בהזדמנות הראשונה במסגרת הליך מוקד, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. עוד נטען, כי הנאשם בהודאתו חסך מזמנו השיפוטי של בית המשפט וחסך מהמתלוננים להעיד.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דיון והכרעה:

הנאשם הורשע בגין ביצוע מספר עבירות בשלוש הזדמנויות שונות, כאשר שני אירועים כלפי אמו, המתלוננת ואירוע אחד

כלפי אדם זר. בהתאם למבחן הקשר ההדוק, שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)), סבורני כי ניתן לראות את שלושת מעשי הנאשם כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, וזאת בשים לב לסמיכות האירועים זה לזה, ומאפיינים דומים של האירועים, הגם שמדובר בשני קורבנות שונים.

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם, בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות כלפי המתלוננת, הם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה, לביטחון האישי, שלווה נפשה בביתה וחופש הפעולה והבחירה שלה. בנוסף, מביצוע עבירת איומים תוך שימוש בסכין והחזקת סכין שלא למטרה כשרה, נפגעו ערכים נוספים והם שמירה על שלמות גופו של המתלונן מפני פגיעה באמצעות סכין ושלווה נפשו.

עבירה של החזקת סכין שלא כדין, נועדה לסייע במיגור התופעה השלילית שהביאה עמה "תרבות הסכינאות" ולהקדים תרופה לתופעת השימוש בסכין. תכלית העבירה הינה למנוע מראש את הסיכונים אשר עלולים להתרחש עקב שימוש פסול בסכין, ובפרט פגיעה בזולת (רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.2009)). בוודאי נכונים הדברים כאשר נעשה שימוש באותה סכין שהוחזקה שלא כדין כדי לאיים על אחר.

בהקשר זה יפים הדברים שנאמרו בעפ"ג (מחוזי ת"א) 22408-03-13 סאניה נ' מדינת ישראל (22.05.13):

"מדיניות הענישה בעבירה של החזקת סכין מחייבת אמירה נורמטיבית. אמירה נורמטיבית זו מתבטאת בכך שהרף התחתון יעמוד, כאמור, על מאסר והחריגה על המתחם תישמר רק למקרים יוצאי דופן."

בחינת נסיבות ביצוע העבירות:

אמנם מדובר באירוע לא מתוכנן, כאשר מה שהניע את הנאשם הוא הרצון לקבל כספים מאמו, ופרץ כעס כלפי אדם זר אותו פגש ליד מקום העבודה של אביו. האירועים התגלגלו לאלימות ואיומים מוחשיים, אף באמצעות איום בסכין כלפי אדם זר.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים:

מעשיו של הנאשם חמורים ומכוערים. הנאשם פעל באלימות מילולית ופיזית הן כלפי אמו, וזאת במקום לכבדה כמצוות כל הדתות מקדמת דנא וכמצופה מכל בן אנוש, והן כלפי אדם זר, כאשר האיומים מלווים בהנפת סכין ומרדף אחרי הקורבן.

על כן מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנוהגת:

הצדדים לא הפנו בטיעונים לפסיקה ממנה ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת. המאשימה ביקשה לקבוע שני מתחמים כאשר כל אחד מהן ינוע בין 6 ל-12 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם בנסיבות התיק נע בין מספר חודשים ל-6 חודשי מאסר .

עיון בפסיקה מעלה כי קיים מנעד רחב של ענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם הנע בין מאסרים על תנאי ועד מאסרים בפועל לתקופה לא מבוטלת.

· ברע"פ 5806/11 **סריה נ' מדינת ישראל** (15.11.11) הורשע הנאשם בתקיפת אמו, בכך שהכה אותה ומשך בשערותיה. הנאשם נידון לחודש מאסר בפועל ומאסר על תנאי בן חודשיים שהופעל במצטבר. ערעור של הנאשם נדחה הן על ידי בית המשפט המחוזי והן על ידי בית המשפט העליון.

· ברע"פ 4781/06 **עמרני נ' מדינת ישראל** (11.6.06) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר הקל בעונשו של נאשם בעל עבר פלילי, בין היתר בעבירות אלימות. הנאשם הורשע בתקיפה סתם של אביו הקשיש, בכך שירק עליו, ואיים והעליב את שוטרי התחנה אליה הגיע, ונגזר עליו עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, מהם ינוכו ימי מעצרו, ויופעלו בחופף שלושה מאסרים מותנים.

· בעפ"ג 6584-03-16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.5.16) הורשע המערער בבית משפט השלום ב-4 עבירות של איומים כלפי אמו, עבירת תקיפה סתם כלפי אמו ועבירה של היזק לרכוש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לגבי עבירת אלימות נע בין מאסר קצר ל-7 חודשי מאסר בפועל, מתחם לגבי עבירת האיומים נע בין מאסר על תנאי ל-5 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר על תנאי בן 7 חודשים באופן מצטבר, כך שעל הנאשם היה לרצות 14 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והורה כי הפעלת המאסר על תנאי יהיה באופן שרק 3 חודשים יהיו במצטבר ו-4 חודשים בחופף לעונש שנגזר, כך שסך הכל על הנאשם לרצות עונש של 10 חודשי מאסר בפועל.

· בת"פ 63450-12-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.3.16) הנאשם הורשע בשני מקרים של אלימות כלפי אמו. במקרה אחד איים הנאשם על אמו ברצח כאשר סירבה לתת לו כסף ובאירוע אחר תקף את אמו וחנק אותה. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בפועל**, בגין כל אירוע, אך לאור חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, הסתפק בעונש של 45 ימי מאסר שירוצה בע"ש ומאסר על תנאי.

· בת"פ 49471-03-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.10.14) הנאשם הורשע, לאחר הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שתקף את אביו, כשהוא מצוי בגילופין. הנאשם נשך אחת מאצבעות ידו הימנית של אביו וגרם לו לפצע מדמם. בית משפט השלום קבע כי מתחם **העונש ההולם נע מתקופה קצרה של מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הושתו 5.5 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה של 3 חודשים במצטבר, וכן הושתו מאסרים מותנים.

· בע"פ (מח' - נצ') 11180-01-13 **מדינת ישראל נ' סמילה** (18.2.14) הורשע המשיב, על פי הודאתו, בעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, בכך שהחזיק בסכין מתקבעת, שאורך להבה 10 ס"מ, בתוך מרכז

מסחרי. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד שישה חודשי מאסר בפועל, ודן את המשיב למאסר מותנה של 4 חודשים וקנס בסך 1,500 ₪. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין שני חודשי מאסר בפועל, אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר בפועל** ולבסוף השית על המשיב מאסר בפועל בן חודשיים.

ברע"פ 322/15 ג'אנח נ' מדינת ישראל (22.01.15) הנאשם הורשע בגין שני אישומים, אחד בגין החזקת סכין, אותה החזיק עת שהובא לבית חולים לאחר שנדקר ונזקק לטיפול רפואי, ואישום שני בגין החזקת סמים מסוכנים מסוג חשיש בכמות שלא לצריכה עצמית. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה של החזקת סכין נע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר בפועל.** בגין שתי העבירות נגזר על המבקש במקרה זה עונש של 12 חודשי מאסר בפועל והופעל במצטבר עונש מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

בעפ"ג (מחוזי ת"א) 7956-05-19 **ערד נ' מדינת ישראל** (24.12.19), הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה, איומים והחזקת סכין. על רקע ויכוח בין שכנים, נכנס הנאשם לדירתו, הצטייד בסכין ואז תקף את שכנו המתלונן, בכך שחנק אותו בצווארו ביד אחת תוך שהוא אוחז בסכין בידו השנייה וכן איים עליו בכך שאמר לו שישחט אותו ואת ילדיו. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ל-12 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם נגזרו ששה חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות וכן עונשים נלווים. הערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

בעפ"ג (מחוזי י-ם) 1307-05-16 **אבו טיר נ' מדינת ישראל** (17.08.16) - הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירת איומים והחזקת סכין שלא כדין, לאחר שבשעת לילה הגיע לבית המתלונן וביקש ממנו להתלוות לסמטה הסמוכה לביתו. בדרכם לשם שלף הנאשם סכין שהחזיק במותנו והניפה לכיוונו של המתלונן. המתלונן, שהבחין בנעשה, הכה בידו של הנאשם והפיל את הסכין. בית משפט השלום קבע **מתחם שנע ממספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר.** בשים לב לעברו הפלילי הקודם וחוסר שיתוף פעולה עם שירות המבחן נגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ואישר את מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום, תוך שהדגיש כי "עיקר החומרה בענייננו הוא לא רק נשיאת הסכין, אלא בשימוש שנעשה באמצעותו, עת הניף את הסכין לעבר המתלונן".

בשים לב למכלול הנסיבות שפורטו לעיל, ובהתחשב בעובדה כי מדובר בשלושה אירועים כלפי שני קורבנות שונים, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.**

בעניינו של הנאשם לא מצאתי כי מתקיימות אותן נסיבות חריגות שמצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרא.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו המיידית של הנאשם, במסגרת הליך מוקד, נטילת האחריות על מעשיו והבעת חרטה.

עוד נתתי דעתי למצבו הנפשי של הנאשם, אך יש לציין כי לפי חוות דעת מטעם הפסיכיאטר המחוזי מצבו הנפשי של הנאשם קשור קשר הדוק לצריכת סמים.

בנוסף נתתי דעתי לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל 6 הרשעות קודמות במגוון עבירות (טע/2), כאשר חלקן בגין עבירות דומות כלפי המתלוננת, שם הוטל על הנאשם בין היתר מאסר על תנאי בן 3 חודשים, שהוא חב הפעלה במקרה שבפניי. נראה כי ענישה שהוטלה על הנאשם עד כה, לא הרתיעה אותו והוא ממשיך לבצע עבירות גם כאשר מאסר על תנאי בר הפעלה, תלוי ועומד נגדו.

משכך, מצאתי כי יש מקום לגזור את עונשו של הנאשם במרכז מתחם העונש ההולם אותו קבעתי לעיל.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 9 חודשים מיום מעצרו 17.4.23.

2. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 3 חודשים שהוטל על הנאשם בת.פ. (חיפה) 19642-09-21 במצטבר לעונש שהוטל בתיק זה, **כך שסך הכל הנאשם ירצה עונש מאסר של 12 חודשים מיום מעצרו 17.4.23.**

3. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות פיזית למעט עבירת תגרה, ויורשע בגינה.

4. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת איומים או עבירה של החזקת סכין, ויורשע בגינה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, א' אב תשפ"ג, 19 יולי 2023, במעמד הצדדים.